

Torben Lund (S):

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indgreb imod misbrug af konkurs- og selskabslovgivningen.

(Beslutningsforslag nr. B 124).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Torben Lund (S):

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændrede regler for salærberegning og behandling af konkursboer m.v.

(Beslutningsforslag nr. B 125).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af lov om adgang til præsteembeder i folkekirken.

(Fremsat 23/1 85. Første behandling 29/1 85. Betænkning 27/2 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov.

Af Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.
(Fremsat 20/2 85).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Lovforslaget, som det radikale venstre har fremsat, går ud på, at afsoning af de straffe, som domstolene idømmer, skal betragtes som påbegyndt 6 måneder efter den endelige domfældelse, uanset om den dømte rent faktisk er indsat i en af kriminalforsorgens institutioner.

Hvis man først ser på det princip, som jeg formoder ligger bag lovforslaget, så går det vel ud på, at ventetiderne for afsoning bør være så korte som muligt, og at man bør undgå indkaldelse af dømte, der uden skyld meget længe har måttet vente på at komme til at afsone deres straf. Dette princip, at ventetiderne skal være så korte som muligt, anser jeg for særdeles rigtigt. Som bekendt har jeg ved flere lejligheder, også her i folketinget, givet udtryk for, at vi bør indrette vort fængselsvæsen sådan, at idømte straffe afsones så hurtigt som muligt og derved bliver mere effektive. For lange ventetider er uheldige både for samfundet, for de domfældte og for deres pårørende.

Jeg har altså stor forståelse for tankegangen bag det radikale venstres forslag, men jeg synes nok, at man er gået meget hurtigt frem. Vi må have forudsætningerne i orden, før man gennemfører så vidtrækkende ændringer. I modsat fald skaber vi nogle urimelige retstilstande, hvor det mere eller mindre er tilfældigheder, der afgør, om en person, som retten har fundet skulle have ubetinget fængselsstraf, alligevel går fri.

Som udviklingen har vist, kan der jo være store svingninger i kriminalitetens art og grovhed, og derfor er det ikke altid muligt præcist at forudse udviklingen i behovet for